პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა შეერთდით

სამშაბათი, 5 თებერვალი 1924 წ.

წელიწადი მეოთხე.

ფასი 5 კაპ. ჩერ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

წითელი მეომარი

№ 421 ქარ. მსრ. დივ. პოლიტ-განყოფილების ყოველდღ. გაზეთი № 421

რედაქციის მისამართი: ტფილისი, სასახლის ქუჩა № 5. საველე ელსმენი № 32.

ახალი გამარჯვება.

ინგლისის და იტალიის მთავრობებმა თავისი ოფიციალურ ნოტებში იურიდიულად იცნეს საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირი.

ამ ფაქტს მეტად დიდი და ღრმა მნიშვნელობა აქვს საბჭოთა რესპუბლიკების პოლიტიკურად განმტკიცებისა და ეკონომიური ცხოვრების აღორძინების საქმისთვის.

კარგა ხანია რაც საბჭოთა კავშირის ცნობის საკითხი მთელი თავისი სიგრძე სიგანით წამოიჭრა ანტანტისა და მთელი რიგ იმპერიალისტურ ქვეყნების წინაშე.

შინაური ეკონომიური კრიზისის ზრდა, წარმოებათა მასიური დაკეტვა, უმუშევართა მრავალ მილიონიანი არმია და რაც უმთავრესია მსოფლიო მეურნეობის სისტემისგან ასეთი ვებერთელა ბაზრის იზოლიაცია, როგორც საბჭოთა ქვეყნების ტერიტორია წარმოადგენს, იძულებულს ხდიდა და ხდის ევროპისა და ამერიკის იმპერიალიზმს გამონახოს გამოსავალი გზა ამ კრიზისიგან.

მსოფ. კაპიტალის მაგნატებმა კარგათ იციან, რომ ტყუილი ოცნებაა მსოფლიო ეკონომიური კრიზისის გადალახვა, თუ საბჭოთა კავშირი არ იქმნა კვლავ ჩართული მსოფლიო მეურნეობის სისტემაში.

გრძნობდა რა ამ ფაქტს საერთაშორისო კაპიტალი ამავე დროს მთელი თავისი არსებით ვერ ურიგდებოდა საბჭოთა ხელისუფლების არსებობას.

ამიტომ დღიდან ოქტომბრის რევოლიუციისა, მსოფლიო იმპერიალიზმი შეეცადა ბლოკადის, ინტერვენციის და თეთრ გვარდიელთა კონტრრევოლიუციის დახმარების საშვალებით ძირი გამოეთხარა მუშურ-გლეხური ხელისუფლებისათვის და ამ უკანასკნელის დამხობით ხელთ ეგდო რუსეთის ვეებერთელა მდიდარი ტერიტორია. მაგრამ პროლეტარულმა სახელმწიფომ უჩვეულო ენერგიის გაღებით და ფოლადისებური სიმტკიცით შესძლო თეთრგვარდიელთა ურდოების დასამარება და მით ხელი აღებინა ანტანტის ყაჩაღებს ინტერვენციაზე.

სამოქალაქო ომის ლიკვიდაციის შემდეგ საბჭოთა ქვეყნები განიცდიდენ საშინელ ეკონომიურ კრიზისს.

და როდესაც ჩვენ მივედით გენუაში, საერთაშორისო იმპერიალიზმა მონდომა ჩვენი გაჭირვებული მდგომარეობით სარგებლობა და წამოგვიყენა ისეთი პირობები, რომლებიც აშკარად ასამარებდენ ოქტომბრის ყველა მონაპოვართ.

ჩვენ არ წავედით ასეთ პირობებზე.

კვლავ თავისი ძალებით, კვლავ ენერგიის გასკეცებით ჩვენ უშიშრათ შევუდექით დანგრეულ ეკონომიური აპარატის აღდგენას, პროლეტარიატის და მშრომელი გლეხობის მოთხოვნილებათა დაკმაყოფილებას.

და ისე, როგორც სამოქალაქო ომის ფრონტზე, აქაც შრომის ფრონტზე ჩვენ მივაღწიეთ ბრწყინვალე გამარჯვებებს.

იმ დროს როდესაც იმპერიალისტურ ევროპაში ეკონომიური კრიზისი დღითი დღე ღრმავდება მწვავე ხასიათს ღებულობს და კაპიტალისტურ მეურნეობის საქმე თან და თან უარესდება, აქ საბჭოების ქვეყანაში ნელის, მაგრამ მტკიცე ნაბიჯით წინ მიიწევს ეკონომიური ცხოვრების აღორძინების და აღდგენის საქმე.

გენუის შემდეგ იმპერიალიზმი სრული დარწმუნებული იყო, რომ საბჭოთა ხელისუფლება ვერ შესძლებდა კრიზისის გადალახვას და დამარცხდებოდა მაგრამ დღეს ის სრულიად წინააღმდეგში დარწმუნდა და შესცვალა თავისი პოლიტიკის გეზი.

საბჭოთა მთავრობა ყოველთვის და მუდამ ცდილობდა ჩამოეგდო ყველა სახელმწიფოებთან მშვიდობიანი ნორმალური ურთიერთობა. დღემდის ანტანტა იმპერიალისტური მტაცებლური ენით ლაპარაკობდა ჩვენთან. დღეს ის იძულებული ხდება თავი გაანებოს ძველ გზას და დაიწყოს ჩვენთან ლაპარაკი როგორც თანასწორმა თანასწორთან.

და მის მიერ საბჭოთა კავშირის ცნობა—ეს ჩვენი ბრწყინვალე გამარჯვებაა.

ანტანტის ორმა უდიდესმა სახელმწიფომ იცნო საბჭოთა რესპუბლიკები, ადრე თუ გვიან იძულებული გახდება მათ მაგალითს გაყვეს მესამე წევრიც—საფრანგეთი.

ამ აქტით ბოლო ეღება თეთრგვარდიელთა არსებობას, კერძოდ გაკოტრებულ მენშევიზმს, რომელიც დიდი იმედებს ამყარებდა „ძლევამოსილ“ ანტანტაზე. ჩვენ კი დაწყებულ საქმეს განვაგრძნობთ მეტის ენერგიით და სიმტკიცით.

კომპარტიის რიგებისაკენ.

ლენინის სიკვდილმა იმედის სხივით შემოსა საბჭოთა რესპუბლიკების ყველა ჯურის მტრების გული.

თეთრგვარდიელთა ნაძირალები დიდის ზეიმით და სიხარულით შეხვდენ პროლეტარიატის ბელადის გარდაცვალებას. ყოველ გზა ჯვარედინზე მათ მორთეს ყვირილი, რომ ლენინის დაკარგვით საბჭოთა ხელისუფლებას ბოლო მოეღება და კომუნისტური პარტია გაიხრწნება და დასამარდებაო.

მაგრამ, როგორც ყოველთვის და მუდამ, ეხლაც სასტიკად მოსტყუვდენ ჩვენი მტრები თავის იმედებში.

ძვირფასი ბელადის სიკვდილმა არამც თუ შეასუსტა კომპარტიის რიგები და შეიტანა მასში არევ დარევა—არამედ კომპარტია უფრო მტკიცეთ შემოკრბა თავის დაუვიწყარი წინამძღოლის ანდერძის გარშემო და მის წმინდა სამარესე დასდო ფიცი-ლენინიზმის გზით საბოლოოგამარჯვებამდე მიიყვანოს მსოფლიო პროლეტარული რევოლიუციის საქმე.

ამაღლდა განუსაზღვრელად და გაიზარდა აგრეთვე სიყვარული და ნდობა თვით მშრომელი ხალხისა თავისი წინამძღოლი კომპარტიისადმი.

პროლეტარიატმა და მშრომელმა გლეხობამ სავსებით იგრძნო და შეიგნო ის გარემოება, თუ რამდენათ დიდი დანაკლისია პროლეტარული რევოლიუციისათვის ლენინის დაკარგვა.

მშრომელთა მასამ ნათლად გაითვალისწინა თუ რამდენი დაბრკოლებები და სიძნელენი მოელის მას მომავალში. ამიტომ ერთგული ლენინის ანდერძისა ის ილტვის კომპარტიის რიგებისაკენ იმ აზრით და შეგნებით გამსჭვალული რომ გენიალური ბელადის მაგიერობა შეუძლია მხოლოდ კომუნისტურ პარტიას, მხოლოდ გაასკეცებული ენერგიით და დაუღალავი მუშაობით შეიძლება „ილიჩი“-ს ანდერძის განხორციელება.

ასობით და ათასობით მოდიან დღეს პროლეტარები, მშრომელი ხალხის საუკეთესო ელემენტები კომუნისტურ პარტიის რიგებში, რომ შეიტანონ თავისი წვლილი სოციალიზმის განხორციელების საქმეში.

ცხადია ჩვენი პარტიაც ღირსეულად უნდა შეეგებოს პროლეტარიატის ამ ლტოლვას და გაუადვილოს მას კომპარტიაში შესვლა. ჯერ კიდევ ეხლახან დასრულებულმა მე-13 პარტიულ კონფერენციამ დაადგინა, რათა გადიდებული იქმნას პარტია წევრთა ახალი კადრით, უმთავრესად სამრეწველო მუშებით.

პარტიის ამ გადაწყვეტილებამ გამოიწვია პროლეტარიატის მასიური ლტოლვა კომპარტიისაკენ.

ცხადია პარტია მათ გაუწოდებს ხელს და მიიღებს თავის რიგებში.

ახალი ძალებით შევსებული, მშრომელთა კლასის განუზომელი სიყვარულით და ნდობით აღჭურვილი, პროლეტარიატის პარტია მედგრად წავა წინ თავისი დაუვიწყარი ბელადის ნაჩვენებ გზით. დეე! რამდენიც უნდა იყაყანოს ისტორიის მიერ სასიკვდილოდ განწირულმა თეთრგვარდიელთა კონტრ-რევოლიუციამ!

კომპარტია დღეს ძლიერია, ვიდრე არასოდეს.

მისი ავტორიტეტი მტკიცე და შეურყეველია არა თუ საბჭოთა ქვეყნების მშრომელთა მასებში, არამედ მსოფლიო პროლეტარიატის მრავალ მილიონებშიაც.

მონოლიტი.

რადიო-დეპეშები

— საბჭოთა კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარედ დაინიშნა ამხ. რიკოვი.

— ამხ. რაკოვსკი სალამს უგზავნის ამხ. კრასინს ინგლისში რუსეთის ცნობისათვის ნიადაგის მომზადებისათვის.

— დასრულდა სსრკ-ს მთავრობის არჩევნები.

სსრკ-ს ცაკის სესია.

2 თებერვალს მოხდა საკავშირო ცაკის პირველი სესიის სხდომა ამხ. ნარიმანოვის თავმჯდომარეობით ამხ. ენუქიძემ განაცხადა, რომ თანახმად კონსტიტუციისა, საკავშირო ცაკის პრეზიდიუმში შედის 21 წევრი, რომლებიდანაც 7 არის საკავშირო საბჭოდან. 7—ნაციონალურ საბჭოდან, და შვიდი კაცი, არჩეული საკავშირო და ნაციონალურ საბჭოების გაერთიანებულ სხდომაზე. ამხანაგმა ენუქიძემ წაიკითხა საკავშირო საბჭოს მიერ არჩეულ წევრთა სია: ამხ. ტომსკი, ციურიკა, ალექსანდრე სმირნოვი, რაკოვსკი, კურსკი, ჩუბარი, მიასნიკიან; კანდიდატები: კისელიოვ, სმიდოვიჩ, დოგადოვ, ტოლოკონცევ, კვირინგ, ტერ გაბრიელიან, მუსაბეკოვ.

ამხ. სკრიპნიკმა გამოაქვეყნა სია, წარმოდგენილი ნაციონალურ საბჭოს მიერ: წევრები ამხ. ამხ. ანდრეევი, რუდზუტაკ, კუიბიშევ, სკრიპნინ, ფრუნზე, ცხაკაია, იგნატოვსკი; კანდიდატები: გიულინგ, კურმაკოვ, გრინკო, უგაროვ, ელიავა, ბოგუცკი.

პრეზიდიუმის წევრთა და კანდიდატთა სიაში, საკავშირო და ნაციონალურ საბჭოების სხდომაზე არჩევნებისთვის, შევიდენ წევრები: ამხ. ამხ. კალინინი, პეტროვსკი, ნარიმანოვი, ენუქიძე, სტალინი, კამენევი, კანდიდატები: ლუტოვინოვი, მოლოტოვი, კუტუზოვი, ისლამოვი, კლიმენკო, შუმსკი.

თანახმად კონსტიტუციისა საკავშირო საბჭოს და ნაციონალურ საბჭოს წევრები ცალ-ცალკე აწარმოებენ კენჭის ყრას. ორივე სია ერთხმად მტკიცდება.

მხურვალე ტაშის ქვეშ არჩეულები იჭერენ ადგილს პრეზიდიუმში.

ცაკის პრეზიდიუმის თავმჯდომარეებად ერთხმად ირჩევენ ამხ. ამხ. კალინინს, პეტროვსკის, ნარიმანოვს, ჩერვიაკოვს, მდივნად—ენუქიძეს.

ს. ს. რ. კ.—მთავრობის არჩევნები.

საკავშირო სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარედ მხურვალე აპლოდისმენტებში ერთხმად ირჩევენ ალექსი ივანეს ძე რიკოვს.

თავმჯდომარის მოადგილეებად არჩეული არიან: კამენევი, ორახელაშვილი, ჩუბარ, ამასთან ამხ. კამენევს ირჩევენ შრომისა და თავდაცვის საბჭოს თავმჯდომარედ. ციურიუპას—„გოსპლანის“ თავმჯდომარედ. არჩევნებში ერთხმად გადიან: საგარეო საქმეთა კომისარი—ამხ. ჩიჩერინი, სახალხო სამხედრო-საზღვაო კომისარი—ამხ. ტროცკი, სახალხო საგარეო ვაჭრობის კომისარი—კრასინი, გზათა კომისარი—ამხ. რუდზუტაკი, ფოსტატელეგრაფის—ამხ. ივან სმირნოვი, მუშათა და გლეხთა ინსპექციის სახალხო კომისარი—კუიბიშევ, შრომის—ამხ. შმიდტი, სასურსათო—ამხ. ბრიუხანოვი, უმაღლეს სახალხო მეურნეობის საბჭოს თავმჯდომარედ—ამხ. ძერჟინსკი.

სრულიად საკავშირო ცენტრალურ აღმასკომის სესია.

ორ თებერვალს ამხ. კალინინის თავმჯდომარეობით გაიხსნა სრულიად რუსეთის ცენტრალურ აღმასკომის პირველი სესია. ამხანაგ მოლოტოვის წინადადებით პრეზიდიუმში შედის 17 წევრი; ამხ. ამხ. დეგატოვ, ენუქიძე, ისლამოვ, კალინინ, კამენევ, კისელიოვ, კურსკი, მენდეშე, მოლოტოვ, როგოვ, სმიდოვიჩ, სმირნოვ ალექსი, სტალინი, ტოლოკონცევ, ტომსკი, ციურუპა. კანდიდატებად: ამხ. ლუტოვინოვ, აიტკოვ, საიდ გალიევ, კუტუზოვ, ბელობოროდოვ, პრავდინ, ნოგინ, ავანესოვ, იაკოვენკო, ლიუბიმოვ, ანტიპოვ, პახომოვ, ცვეტკოვ, კომაროვ.

ამხანაგ მოლოტოვის წინადადებით სრულიად საკავშირო ცაკის თავმჯდომარედ ირჩევენ კალინინს (მხურვალე, ხანგრძლივი ტაში.) ცაკის მდივნად ირჩევენ კისელიოვს.

ამხ. ენუქიძის წინადადებით რ. ს. ფ. ს. ს. სახ. კომისართა საბჭოს თავმჯდომარედ ირჩევენ რიკოვს. სახ. კომისართა საბჭოს შემადგენლობა: უმაღლეს სახალხო მეურნეობის საბჭოს შემადგენლობაში შედიან: თავმჯდომარე—ბოგდანოვი, მიწად მოქმედების კომისარი—ამხ. სმირნოვი, სასურსათო—ამხ. კალმანოვიჩი, ფინანსთა—ამხ. ვლადიმიროვი, შრომის—ამხ. ბახუტოვი, შინაგან საქმეთა—ბელობოროდოვი, იუსტიციის

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვინ იქნება შემდეგი?

თანახმათ ამხ. გ. კვირიას გამოწვევისა, ვიწერ გაზეთ „წითელ არმიელს" დაბა ჩოხატაურის წიგნ საცავ სამკითხველოსათვის. სამი თვით პირველ თებერვლიდგან და ვსთხოვ რედაქციის კანტორას ამ დღიდგან გაუგზავნოს მათ გაზეთი შემდეგი მისამართით. „ჩოხატაური, წიგნთ საცავ სამკითხველო". მასთან ვიწვევ ქვემოთ ჩამოთვლილ ამხანაგებს გამოუწერონ თავიანთ სოფლების სამკითხველოებს გაზეთი. 1. ვანო და ვასო კობახიძეებს, 2. შალვა კვალიაშვილს, 3. აგრაფინა ბერიძეს, 4. ხიხაძეს დიმიტრის, 5. ა. ლეკვეიშვილს, 6. ბენედიქტე ბერაძეს, 7. ლომიას, 8. ვ. შარაშიძეს, 9. მიშა მ ჩიტაძეს, 10. მიშა ცხადაძეს, 11. ირაკლი კოდიაშვილს.

ქ. მ, დ. ც. კ. უ.

გრ. კობიძე (ციმბირელი).

თანახმათ ამხ. ანდრო კობახიძეს გამოწვევისა ვიწერ გაზეთ „წითელ არმიელს" ორ ცალს (ასკანის თემის) გვაზრათის და ეწერის სამკითხველოებისთვის და ვიწვევ ქვემოთ ჩამოთვლილ ამხანაგებს გამოუწერონ ლენინელი გაზეთი თავიანთ სოფლებს

1-ლი ქართული ლეგიონის 1. თავს ამხ. ინჯიფარიძეს, 2. მნეს ხუციშვილს, 3. გუნდის უფროსს ბოსიკაშვილს, 4. გ. კალანდაძეს, 5. კლუბის უფროსს ბ სიხარულიძეს, 6. მასწავლებელს შ. ჩხაიძეს, 7. სკოლის გამგეს ჯაფარიძეს,

მე-2-რე ლეგიონის სამხკომის თან. 8. ამხ. უგულავას, 9. თავს ამხ. თავაძეს, 10. თავის თან. ზალინაშვილს, 11) პოლიტხელს ქავას.

მე-3-ე ლეგიონის თავს 12. ამხ. ალაძეს, 13. თავის თან ამხ. ბერიაშვილს, 14, სამკომის თან. ამხ. ბარამიძეს, 15 შტაბის უფროს ამხ. კალანდაძეს, 16. პასუხ ორგანიზაციის —მამარდაშვილს.

ქართ. დივიზიის ტრიბუნალის პროკურორს 17. ამხ, გაბუნიას, 18. თავმჯდომარეს ლეკვეიშვილს, 19. კოლეგიის წევრს ხიხაძეს, 20. ქართ. დივიზიის კოოპერატივის გამგეობის თავმჯდომარეს ამხ, ებრალიძეს, გამგეობის წევრებს ამხ. ბახტაძეს და იობოლაძეს—შალიკო თალაკვაძეს.

—ამხ. კურსკი, განათლების—ლუნაჩარსკი, ჯანმრთელობის—ამხ. სემაშკო, უზრუნველყოფის,—იაკოვენკო, მუშათა და გლეხთა ინსპექციის სახალხო კომისარი—ამხ. შვერნიკი.

არჩევნების შემდეგ სესიის სხდომა დაიხურა.

საკავშირო საბჭოთა მე-11-ე ყრილობის სხდომა.

ინგლისის მიერ საბჭოთა რუსეთის ცნობა.

საბჭოთა მე-11-ე ყრილობის სხდომაზე 2 თებერვალს ამხ. ლიტვინოვმა განაცხადა, რომ ინგლისის წარმომადგენელმა მოსკოვში, მოჯსონმა ოფიციალურად აცნობა საგარეო სახალხო კომისარს ინგლისის მიერ ს.ს.რ.კ-ს იურიდიულად ცნობა. ამხ. ლიტვინოვი კითხულობს ნოტას, რომელიც ჩააბარა მოჯსონმა ჩიჩერინს: „საგარეო საქმეთა მინისტრის ინსტრუქციის თანახმად, მაქვს პატივი გადმოგცეთ შემდეგი ცნობა მისი უმაღლესობის მთავრობისაგან: ჩემი მთავრობის მონდობილობით, აცნობებთ თქვენო აღმატებულებავ, რომ ის სცნობს საბჭოთა რუსეთს იურიდიულად, როგორც სახელმწიფოს, ყოფილი რუსეთის იმ ტერიტორიებზე, რომლებიც ემორჩილებიან მის უფლებას.

საბჭოთა ხელისუფლების ცნობას ავტომატიურად მოჰყავს ძალაში ყველა ხელშეკრულებანი, რომლებიც დადებული იყო ორივე ქვეყნებს შორის რუსეთის რევოლუციამდე იმათ გამოკლებით, რომლებსაც უკვე გაუვიდა ვადა.

ცხადია ასეთი მეგობრული დამოკიდებულება არ შეიძლება ჩაითვალოს საბოლოოდ განმტკიცებულად, სანამ ერთი მხარე არ დარწმუნდება, რომ არ სწარმოებს არავითარი პროპაგანდა მეორე მხარის ინტერესების წინააღმდეგ მიმართული.

მისი უმაღლესობის მთავრობა იწვევს რუსეთს მთავრობას გაგზავნოს ლონდონში წარმომადგენლები, აღჭურვილნი ყოველგვარ უფლებებით ზემოაღნიშნულ საკითხების გამომუშავებლად. მე მონდობილი მაქვს დავიჭირო საქმეთა რწმუნებულის ადგილი ახალი ელჩის დანიშვნამდე მისი უმაღლესობის მთავრობა მოხარული იქნებოდა მიეღო რუსეთის საქმეთა რწმუნებული".

ამხ. ლიტვინოვი წინადადებას აძლევს ყრილობას საკავშირო მთავრობის სახელით მიიღოს დადგენილება:

„მოისმინა რა საბჭოთა რუსეთის იურიდიულად ცნობა დიდი ბრიტანეთის მიერ და დადგენილი ამ ორ სახელმწიფოს შორის ნორმალური დიპლომატიური ურთიერთობა, მე-11 საბჭოთა ყრილობა კმაყოფილებით აღნიშნავს, რომ ეს ისტორიული ნაბიჯი არის ერთი პირველი აქტთაგანი ინგლისის მთავრობის მხრივ რომელიც წამოაყენა მუშათა კლასმა.

მუშურ გლეხურმა მთავრობამ საბჭოთა კავშირისა, რომელიც გამოვიდა დიდი რევოლუციიდან, დაისახა თავის უპირველეს ამოცანად ბრძოლა მშვიდობიანობისათვის. სამწუხაროდ არც ერთი ინგლისის წინა მთავრობა არ მიეგება საბჭოთა კავშირის ამ ფრიად სიმპატიურ მისწრაფებას. ინგლისის მუშათა კლასი კი მთელ ამ ხნის განმავლობაში მხარს უჭერდა საბჭოთა რუსეთს მშვიდობიანობისათვის ბრძოლაში.

ამ შეერთებულ ღონიძიებას და სოლიდარულ განწყობილებას ინგლისის ხალხისა რუსეთთან, შედეგად მოჰყვა ამ ორ ქვეყანას შორის ნორმალური ურთიერთობის დამყარება. თანამედროვე საერთაშორისო ბინდოვან ატმოსფეროში, რომელიც ქვეყანას დაჰყურებს შეტაკებების საფრთხეებით, ეს ნაბიჯი ინგლისის მუშათა მთავრობისა მეტად დიდი მნიშვნელობისაა. საბჭოთა კავშირის მე 11 ყრილობა აცხადებს, რომ დიდ ბრიტანეთის ერების საბჭოთა კავშირთან თანამშრომლობა ერთ-ერთ პირველ საკითხად დარჩება საკავშირო ს ხელისუფლებისთვის რომელიც მთელ ღონის ძიებას მოიხმარს სადაო საკითხების გადაჭრას, ეკონომიურ კავშირთა განვითარებას, რომელიც საჭიროა ორივე ქვეყნის და აგრეთვე მთელი ქვეყნების ეკონომიურათ წარმატებისათვის. მე-11-ე საბჭოთა ყრილობა ძმურად ართმევს ხელს ინგლისის ხალხს და ავალებს საკავშირო მთავრობას მიიღოს ყოველ გვარი საჭირო ზომები, რომელიც გამომდინარეობს საბჭოთა კავშირის იურიდიულად ცნობიდან. ყრილობის რეზოლიუცია ერთხმად გაიდის.

დასასრულ ამხ. ლიტვინოვი აცხადებს დეპეშას, რომელიც გადმოცემულია ყრილობის სახელზე ლონდონიდან სრულ უფლებიან წარმომადგენლის, ამხ. რაკოვსკისაგან.

საბჭოთა კავშირის ცნობის გარშემო

ინგლისის პრესა გაცხარებით მსჯელობს იმის შესახებ თუ ვინ იქნება პირველი რწმუნებული საბჭოთა კავშირისა ინგლისში. რაკოვსკიმ განუცხადა პრესის წარმომადგენლებს ცნობა წარმოადგენს ძღვენს სრულიად საკავშირო საბჭოთა ყრილობისადმი, და ახალ საბუთს იმ წინასწარ განჭვრეტისა, როგორც ლენინი აწარმოებდა საბჭოთა კავშირის საშინაო პოლიტიკას.

მადლობა კრასინს.

ამხ. რაკოვსკი სთხოვს გადასცენ ამხ. კრასინს სალამი, მის მიერ ინგლისში ცნობისათვის ნიადაგის მომზადებისათვის.

საფრანგეთი რუსეთის ცნობის შესახებ.

საბჭოთა კავშირის ცნობამ დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა საფრანგეთის საზოგადოებრივ აზრზე. საფრანგეთის გაზეთები აღნიშნავენ რომ რუსეთის ცნობა არის მხოლოდ ფორმალური აქტი.

„პტი პარიზიენი" და „მატენი".

პირველი გაზეთი ამტკიცებს, რომ რუსეთის ცნობას თან მიყვება მთელი რიგი შენიშვნების, რაიც ამტკიცებს ინგლისის დიპლომატიის წინდახედულობას. „მატენ"-ი სწერს, რომ რუსეთის ცნობა გამოწვეულია ორივე ქვეყნების მძიმე მდგომარეობით.

კეთილი ნიშანი.

ესალმება რა საფრანგეთის კომუნისტების სახელით პროლეტარულ რესპუბლიკის გამარჯვების, „იუმანიტე" ამბობს: „ეს კეთილი ნიშანია საერთაშორისო რევოლუციონური მოძრაობისათვის.

საფრანგეთის მრეწველები ღელავენ.

საფრანგეთის მრეწველთა და ეკონომიური წრეები აღელვებული არიან რუსეთის ცნობით და მოითხოვენ მთავრობისაგან რუსეთთან ურთიერთობის განახლებას.

აშკარა შიში.

საფრანგეთის მემარცხენე პრესა სწუხს საფრანგეთის მდგომარეობაზე „ერ ნუველ" შიშობს, რომ ინგლისი, დაამყარებს რა მტკიცე ურთიერთობას ბერლინსა და მოსკოვს შორის, დაიწყებს ხელმძღვანელობას კონტინენტო პოლიტიკაში. გაზეთი ურჩევს საფრანგეთს შევიდეს ინგლისთან ახალ ურთიერთობაში, რომ არ დარჩეს განცალკევებული.

„ეკო დე პარი" მიუთითებს, რომ მოსკოვმა სრული გამარჯვება იგემა, და ჩამოთვლის ყველა მატერიალურ და მორალურ სარგებლობას, რომლებიც მიიღო რუსეთმა ცნობისაგან, მაგრამ სცდილობს დაამშვიდოს საფრანგეთის ეკონომიური წრეები იმ ეკონომიურ დაბრკოლებებზე, რომლებიც დაკავშირებულია რუსეთთან ეკონომიურ ურთიერთობასთან.

ცოტა რამ ექსკურსიების შესახებ.

იმ დღიდან საქართველოს გასაბჭოებისა მუშათა და გლეხთა მთავრობა შეუდგა იმპერიალისტურ ომის და მენშევიკების მიერ დანგრეულ მეურნეობის აღდგენას. ამ საქმის მოსაგვარებლად ბევრი ენერგია და ხარჯები გაიღო მთავრობამ და სასურველ მიზანს მიაღწია.

გავიხსენოთ და შევეკითხოთ ყველა სხვა და სხვა მაზრიდან მოსულ წ. მოლაშქრეს, თუ რა გაკეთდა მათ სოფელში ან მაზრაში ისეთი, რომელსაც დიდი მნიშვნელობა აქვს გლეხის მეურნეობისათვის. ბევრ ადგილას გაიდა ახალი გზები, შეკეთდა ხიდეები და სხვა. ბევრი გაცივებული ქარხნების ქვაბები გათბა და დაიწყო მუშაობა (ჩატახი) და სხვა. ამასთანავე ერთად მუშურ-გლეხური მთავრობა შეუდგა საქართველოს ყველა კუთხის ელექტროფიკაციას.

ელექტრონის ძალის მნიშვნელობა დიდია, როგორც მეურნეობაში აგრეთვე საწარმოვო ფაბრიკა-ქარხნების ასამუშავებლად. ეს უდიდესი ეკონომიაა სათბობი მასალის და თანაც ძლიერ იაფი ჯდება ნავთთან შედარებით 50—60 პროცენტით. ტყვილა კი არ გვიანდერძა ამხ. ლენინმა.

ელექტროფიკაცია უაღრეს საჭიროებას წარმოადგენს სახელმწიფო კაპიტალის განვითარებისათვის. ამ საქმეს საზოგადოთ მთელ საკავშირო რესპუბლიკებში დიდი ყურადღება აქვს მიქცეული. ამ მხრივ არც საქართველო ჩამორჩა ამ დიდი საქმის განხორციელებას, როგორც ვიცით უმაღლეს სამეურნეო საბჭოს უკვე აქვს განსაკუთრებული განყოფილება, რომელიც ხელმძღვანელობს საქართველოს ელექტროფიკაციის საქმეს, და არკვევს წყლის ძალების რაოდენობას და ხელმძღვანელობს ელექტროფიკაციის დაწყებულ საქმეს. აბაშაში, რაჭაში, ზემო ავჭალის გიდრო სადგურის აგებას. ყველა აღნიშნული სადგურების მუშაობა სწარმოებს და მიმდინარეობს აჩქარებული ტემპით და მალე ვიქნებით მოწამენი რამოდენიმე სოფლებს და მაზრების განათებისა. ერთი სიტყვით ჩვენ სოციალისტურ რესპუბლიკაში აღმშენებლობითი მუშაობა დიდის გაცხოველებით სწარმოებს.

საჭიროა ამ მუშაობის ნაყოფი იცოდეს, თავისი თვალით ნახოს თითეულმა მშრომელმა, თითეულმა წითელ-არმიელმაც.

ამისათვის საჭიროდ მიმაჩნია წ. მოლაშქრეებისათვის ხშირად იმართებოდეს ექსკურსიები ფაბრიკა-ქარხნების და ყველა საწარმოო დაწესებულებათა სანახავად.

ჩვენ ვიცით, თუ ვინ არიან ჩვენი წ. მოლაშქრეთა რიგებში. იქ ყველა გლეხებია, რომლებიც სოფლად დაბადებულა და იქვე აღზრდილა, მათთვის უცხოა ქალაქის მოწყობილება, ფაბრიკა-ქარხნები, დეპოები, ელექტრონის სადგურები და სხვა.

ყველა მათი დათვალიერება და ახსნა განმარტება მათი მნიშვნელობის შესახებ დიდ ინტერესს გამოიწვევს მაში, რადგანაც მისთვის უცხოა ასეთი სანახაობა. ამიტომ საჭიროა ხშირ ხშირად ეწყობოდეს წ. მოლაშქრეების ექსკურსიები, სადაც მხურვალე მონაწილეობა უნდა მიიღოს ყველა პოლიტ და უფ შემადგენლობამ. რომ ტყვილად სიარული არ დარჩეს ექსკურსიებზედ, ამისათვის საჭიროა წინასწარ ორგანიზაციულად მოწყობა ასეთების.

გარდა ამისა, ამ ექსკურსიების საშვალებით ჩვენ ბევრს გავაკეთებთ ქალაქისა და სოფლის მშრომელთა დაახლოების საქმეში.

სასურველია, ჩვენმა ნაწილებმა შემოიღონ ასეთი ექსკურსიები და ნათელი წარმოდგენა მისცენ ჩვენ წითელ მოლაშქრეებს ჩვენი რესპუბლიკის აღმშენებლობითი მუშაობაზე.

ს. ლომიძე.

„მაკრატელი" და მისი გამომწვევი მიზეზები.

1. რა არის „მაკრატელი?"

„სახელმწიფოებრივ მუშაობის მთელ სფეროში ყოველთვის არის ერთი ისეთი რგოლი, რომელსაც ყველაზე მეტი ყურადღება უნდა მიექცეს" ასე გვასწავლიდა ჩვენ ამხ. ლენინი.

მთელ სახელმწიფოებრივ მუშაობის რომელ რგოლს უნდა მიექცეს დღეს უმთავრესი ყურადღება, რას მოითხოვს პირველ ყოვლისა მუშების და გლეხების ინტერესები? რომ ამ კითხვებზე გავცეთ პასუხი ცოტა უკან უნდა მოვიხედოთ და გადავავლოთ თვალი ჩვენი მეურნეობის მდგომარეობას წარსულში, თუ როგორ ვითარდებოდა და იზრდებოდა საბჭოთა კავშირის ეკონომიური ძლიერება.

სამოქალაქო ომების დროს როგორც სასოფლო მეურნეობა ისე ქალაქის მრეწველობა განადგურდა. ომის გათავების შემდეგ მთელი ძალღონე საბჭოთა მთავრობისა აქეთკენ იქმნა მიმართული და ჩვენ დიდ გამარჯვებებს მივაღწიეთ. სათესი მინდვრები გაიზარდა. 1922 წ. მთელ საბჭოთა კავშირში დაითესა 52 მილ. დესიატინა. მიწა, 1923 წ.—62 მილ. დესიატინა ხორბალის რაოდენობაც გაიზარდა საბჭოთა რესპუბლიკებში 1920 წ. იქმნა აკრეფილი 2 მილიარდი 550 მილ. ფუთი ხორბალი; 1921 წ. (იყო მოუსავლიანი),—2 მილიარდი 100 მილ. ფ. 1922 წ. 3 მილიარდი 440 მილ. (ამ წლის კარგი მოსავალი იყო) 1923 წ, 3 მილიარდი 480 მილ. (კავშირის ზოგიერთ ადგილებში მოსავალი ცუდი იყო).

გაუმჯობესდა აგრეთვე მრეწველობის მდგომარეობაც. 1912 წელში მთელმა მრეწველობამ გამოუშვა 3 მილიარდი 325 მილ. ოქროს მანეთის ღირებული ნაწარმოები. 1922 წ. —737 მილ. ოქროს მან. 1923 წ. 1 მილიარდ 100 მილ. ოქრ. მან.

აქედან ცხადია, რომ ჩვენი სახალხო მეურნეობა საგრძნობლად წავიდა წინ. მაგრამ ასეთ სასურველ მდგომარეობის დროს ჩვენ წავაწყდით მეტად სერიოზულ გარამოებას.

1921 წელს მდგომარეობა ისეთი იყო, რომ ფაბრიკის ნაწარმოები ბევრად იაფი ღირდა სოფლის პროდუქტებთან შედარებით. 1922 წლის ოქტომბერში მდგომარეობა შეიცვალა. ქალაქის საქონელმა და სოფლის პროდუქტებმა ომამდის არსებულ ფასებს მიაღწიეს. ამ დროს ქალაქის და სოფლის ნაწარმოებებს შორის ნორმალური ურთიერთობა იყო. მაგრამ ამავე წლის ნოემბრიდან ფაბრიკა-ქარხნების ნაწარმოების ფასები გაიზარდა, სასოფლო-მეურნეობის პროდუქტების ფასები კი ეცემა. ამის შემდეგ ეს უთანასწორობა თან და თან იზრდებოდა. ფასების ეს შეუსაბამობა გამწვავდა ასეთ მდგომარეობას ეწოდება „მაკრატელი".

ჩვენ წითელ ჯარში

საუკეთესო პოლიტ-ხელის კონკურსის გამო.

ჩვენს 2-რე ქართ. ლეგიონში პოლიტ-ხელები თავის (გამონაკლისის გარდა) ენერგიულ და თავდადებულ მუშაობაში ერთმანეთს არ ჩამოუვარდებიან და ყველა ერთ მიზნით არიან გამსჭვალულნი და დაინტერესებულნი წითელ-არმიელთა ცოდნის გაფართოვებაში და მათ კულტურულად ამაღლებაში. ეს ასედაც უნდა იყოს. მაგრამ დღეს, რადგან ჯერი მიდგა არჩევანზე, თუ ვინ უფრო ახლო სდგას წითელ-არმიელთა მასსასთან, მინდა შევეხო და დავახასიათო ორი ამხანაგი პ. ხელები, რომლებიც განირჩევიან სხვა პოლიტხელებიდან თავისი ენერგიულობით, და რაც უმეტესია ავტორიტეტით და დაახლოვებით წითელ არმიელებთან.

1. ამხ. ჭავა თადეოზი ანტონის-ძე. ჭავა, თუმცა გვიან, მაგრამ 1920 წელს მაინც ეწერება კომპარტიაში; აქედან იწყება მისი ენერგიული მუშაობა მასავით ჩაგრული ხალხის საკეთილდღეოთ.

1922 წელში ის გაწვეული იქმნა წითელ-ჯარში, სადაც მსახურებს პირნათლად და მასთან ემჩნეოდა ძლიერი სწავლის წყურვილი, რაც ამხანაგებს არ დარჩენია შეუმჩნეველი და ის გაგზავნილი იქმნა ქართ. დივიზ. მოკლე ვადიან პარტ-სკოლაში რომელსაც ჩინებულად ათავებს.

სკოლიდან დაბრუნების შემდეგ მას ჩვენ ვხედავთ სრულიად გამოცვლილს და უკვე პოლიტიკურად მომზადებულს; თუ მას აქამდე ჰქონდა მხოლოდ სწავლის წყურვილი ეხლა მას თამამად შეეძლო ეს სწავლა გადაეცა სხვა ამხანაგებისათვის.

ის ამ მიზნით დანიშნული იქმნა პოლიტ-ხელის თანამდებობაზე, რომლის მოვალეობას შეუდგა პირნათლად და ენერგიულად.

ის არც ერთს წუთს არ აცდენდა და მუდამ წითელ-არმიელებთან დატრიალებდა. მას არ აკმაყოფილებდა მარტოთ ერთი საათის მუშაობა პოლიტ-საათზე და ყოველ წუთს ვხედავდით მას წითელ-არმიელებთან, რომლებსაც უხსნიდა ყველა მოვლენებს და საჭირ-ბოროტო კითხვებს.

რაც უმთავრესია, საუცხოვო იყო მისი მეთოდი პოლიტ-საათის ჩატარებისა და წითელ-არმიელებთან დაახლოვების. ერთი სიტყვით მან იცოდა მისი ასეულის შემადგენლობა, იცნობდა მათ თვისებებს, ხასიათს და ზნე ჩვეულებას, რაც მას უადვილებდა წითელ-არმიელებთან მისვლას და დაახლოვებას.

ეს წითელ არმიელებშიც არ შეიძლებოდა შეუმჩნეველი დარჩენილიყო და ჩვენც ვხედავთ, რომ ამხ. თადეოზი, შეიქმნა ერთი უსაყვარულესი ამხანაგი და პოლიტ-ხელი არა მარტო მის ასეულში, არამედ მთელს ლეგიონში.

როდესაც ის გადაყავთ მისი ასეულიდან შტაბის პოლიტ-ხელად, ყველა მისი ასეულის წითელ-არმიელებს მეტად აღონებს ეს გარემოება და უნდათ მათი სამაგალითო და საყვარელი პოლიტ-ხელი მათთან დარჩეს, მაგრამ როდესაც გაიგებენ რომ ამას მოითხოვს სამსახურის სარგებლობა, ბედს ურიგდებიან და ნიშნად სიყვარულისა უძღვნეს ძვირფასი საჩუქარი.

ამხ. ჭავას მუშაობა არ განისაზღვრება მარტო შტაბის პოლიტ-ხელის მოვალეობის ასრულებით, არამედ მას ვხედავთ ჩვენ სხვა და სხვა კულტურულ მუშაობაში ჩაბმულს.

რომელ წრეში გინდა, რომ ის არ ეწეოდეს აქტიური მუშაობას. მასთან მას დავალებული აქვს 2-რე საფეხურის პარტწრის მაკადინეობის ხელმძღვანელობა, რომელსაც ის საუცხოვოთ და ენერგიულად ასრულებს.

ის წევრია ლეგიონის ბიურო-კოლექტივის, წევრია ქალაქის საბჭოს და სხვა.

2. ამხ. გოგუაძე გრიგორი ილლიანეს-ძე. 1922 წ. იქმნა ის გამოწვეული წითელ ჯარში, სადაც მსახურებს პირნათლად. ამხ. გრიგორი განირჩევა სხვა ამხანაგებისაგან თავდადებულ მუშაობით და ენერგიით. მან არ იცის დაღლა და ყოველივე დავალებებს სიამოვნებით ასრულებს.

ამხ. გოგუაძეს მიუძღვის დიდი ღვაწლი ბიურო-კოლექტივის ტექნიკურად მოგვარებაში, როდესაც ის იყო 2-რე კომუჯრედის მდივნათ. ის შეკავშირებული იყო სანაპირო არტელის კომუჯრედთან. მასავით არც ერთ კომუჯრედის მდივანს არ გაუბამს კავშირი სამოქალაქო ორგანიზაციებთან.

სამოქალაქო ორგანიზაციებთან კავშირის გაღრმავებით მან შესძლო კომუჯრედის გამოცოცხლება.

აგრეთვე ამხ. გრიგორი შესამჩნევათ ასრულებს თავის პოლიტ ხელის მოვალეობას. აქვს საუცხოვო ავტორიტეტი წითელ არმიელებში, იპყრობს წითელ-არმიელთა ყურადღებას თავის მდაბიო ენით და საუბრის მხრით პოლიტ-საათის ჩატარებით.

სამხკ. აკ. გუჯაბიძე

ამხ. გუჯაბიძეს—გამოგზავნეთ ზემო ჩამოთვლილი ამხანაგების სურათები.

რედ.

პირველ ლეგიონში.

გამოვიდა მესამე №-რი კედლის გაზეთ „წითელი ლაშქრელისა“. ამხ. ამხ. კარლ ლიბკნეხტის და როზა ლიუკსემბურგის სიკვდილის 5 წლის თავზე.

გაზეთი კარგადაა შედგენილი.

გაზეთს ამშვენებს კარლის და როზას სურათები.

მოეწყო მათი ხსოვნის საღამო.

9 იანვრის აღსანიშნავად 21 იანვარს გაიმართა საღამო. წარმოდგენილი იქნა „გაპონის ავანტიურა“.

საკლუბო მუშაობა დიდებულ შთაბეჭდილებას სტოვებს.

წრეები სასურველად მუშაობენ.

ლიტ-წრე პერიოდულად სცემს კვირეულ გაზეთ „წითელ ლაშქრელს“ და თვიურ ჟურნალ „სინათლეს“,

ხელმძღვანელ ვ. სიხარულიძის შემწეობით სასურველ ნიადაგზე დადგა, როგორც კლუბი, ისე ლიტ-წრეც.

დრამ-წრე მოკლე ხანში გამოსცემს საკუთარ ჟურნალს „ახალი თეატრი“-ს ს. ხ. ლ. წოდებით.

რეჟისორი ი. ქანთარიას ენერგიული მუშაობით დრამწრე სასურველ ნიადაგზე დადგა. სისტემატიურად ეწყობა წარმოდგენები.

სხვა წრეები და ბიბლიოთეკაც აპირობენ თავიანთ კედლის გაზეთების გამოცემას.

გუნდებში.

ყველა გუნდები შეუდგა საკუთარ კედლის გაზეთების გამოშვებას. უკვე გამოვიდა მზვერავთა, საკავშირო და პირველ ტყვიამფრქვევ გუნდების გაზეთები, რომლებიც დიდებულ შთაბეჭდილებას სტოვებენ.

წითელ კუთხეები ღირსეულად ასრულებენ თავიანთ მოვალეობას.

ანი.

სამხედრო საპროკურორო ზედამხედველობა.

1.

საპროკურორო ზედამხედველობა დაარსდა გასულ წლის 1 აპრილს.

პროკურორის ინსტიტუტი, საბჭოთა სასამართლოსათვის ახალი ორგანო იყო და მისი ფუნქციების სათანადო, განმარტებას და ჩამოყალიბებას საჭიროებდნენ.

ფართო მასა პროკურატურაზე საზოგადოთ და კერძოთ კი სამხედროზედ, ნიკოლოზის დროინდელ წარმოდგენისა იყო, რადგანაც მაშინ პროკურატურას განსაზღვრული დანიშნულება ჰქონდა მინიჭებული და მშრომელ საზოგადოების თვალში მას სახელი ჰქონდა გატეხილი.

საბჭოთა პროკურატურის დაარსებისთანავე საჭირო შეიქნა რომ სათანადო განმარტება მისცემოდა მშრომელებს მისი დანიშნულების შესახებ.

ამ გვარად, მთავარი და პირველი ამოცანა საბჭოთა სამხედრო პროკურატურისა იყო—მისი ავტორიტეტის მოპოება და განმტკიცება.

არსებული პროკურატურა ძლიან ბევრით განირჩევა ყოფილ ნიკოლოზის დროინდელ პროკურატურისაგან, როგორც დანიშნულებით ისე უფლება მოვალეობით.

თუ პირველის დანიშნულებას შეადგენს რევოლიუციით მონაპოვარ უფლებათა დაცვა და განმტკიცება, მეორისას პირ იქით, ამ რევოლიუციონურ მისწრაფებათა წინააღმდეგ ბრძოლა შეადგენდა. თუ პირველი ახალ პრინციპებზედ აგებულ კანონებს, რევოლიუციონურ შეგნებას და პროლეტარულ სინდისს ხელმძღვანელობს—მეორე დახავსებულ კანონებით გამოდიოდა და მათ იცავდა.

ეს გარემოება კარგად ჰქონდა გათვალისწინებული სამხედრო პროკურატურას და თავის ხან მოკლე მოქმედების დროს, მხოლოდ მას ხელმძღვანელობდა.

როგორც ზევით მოვიხსენიეთ პროკურატურის დაარსებისთანავე საჭირო შეიქნა, ვინაიდგან ეს ორგანო სრულიად ახალი იყო, მისი ფუნქციათა ჩამოყალიბება.

ამ შემთხვევაში საქართველოს სამხედრო პროკურატურამ რუსეთის და იქაური გამოცდილებით ისარგებლა.

მას დაევალა სამართლიანობის დაცვის ზედამხედველობა ყველა დაწესებულებებზედ, წარმოებებზედ, ნაწილებზედ, და კერძო პირებზედაც, თუ კი ისინი დაარღვევდენ პროლეტარულ სახელმწიფოს კანონებს.

პროკურორი მოვალეა იქცეს იმ ცენტრად, სადაც თავს იყრიან ყველა საჩივრები და განცხადებანი.

პროკურორი თვალ-ყურს ადევნებს მიკვლევას, გამოძიებას და ბრალდების დაცვას სამართალში.

თუ იგი დარწმუნდა, რომ შეცდომით არის მიცემული ვინმე პასუხის გებაში, მაშინ ბრალდებაზედ უარს ამბობს და პასუხის გებაში აძლევს იმას, ვინც უდანაშაულო დასვა საბრალმდებლო სკამზედ.

პროკურორს ევალება სისტემატიურად ინახულოს ხოლმე გამასწორებელი სახლები და შეამოწმოს, თუ რამდენად კანონიერად არიან დაპატიმრებულნი პატიმარნი და თუ დარწმუნდა დაპატიმრების უკანონობაში, მაშინ იგი თავის ნებით ანთავისუფლებს მას, იმის და მიუხედავად თუ ვის მიერ არის დატუსაღებული.

ამ გვარად თითეული წ. მოლაშქრე თუ კი დაინახავს რომ რაიმე უკანონობას უფლება აქვს განუცხადოს სამხედრო პროკურორს, რომელიც მიიღებს სათანადო ზომებს.

აი მოკლედ ის მოვალეობანი და უფლებანი, რომელიც დაეკისრა საბჭოთა სამხედრო პროკურორს.

ამასთანავე პროკურორს ევალება რომ ყოველივე საბრალმდებლო დასკვნანი თავის შინაარსით პროლეტარიატის დიქტატურის გზისაკენ იყვნენ მიმართულნი.

2.

საანგარიშო წლის განმავლობაში მან გაიარა ორი პერიოდი თავის მოქმედებისა.

პირველი- ეს ის დროა სანამ გამოქვეყნდებოდა სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსი, და მე-2 ამ კოდექსის გამოქვეყნების შემდეგ.

პირველ პერიოდის დროს საგამომძიებლო ნაწილი უშუალოდ სამხედრო ტრიბუნალის ხელში იყო და საზედამხედველო მეთვალყურეობა ნაკლებად სწარმოებდა. მე-2 პერიოდის დროს კი ეს ნაწილი სრულიად გადმოვიდა საპროკურორო ზედამხედველობაში და გამოძიებათაც ერთი მთლიანი და გარკვეული გზა მიეცა.

ა. წ. 1 იანვრამდე საგამომძიებლო ნაწილიდგან შემოვიდა 317 დამთავრებული საქმე, რომელიც განხილვის და დადასტურების შემდეგ გადაეცა ტრიბუნალს განსახილველად.

საქმეებიდან 25 პროც. საქმეებისა მოისპო ბრალდებათა დაუმტკიცებლობის გამო.

100-მდე კვლევა ძიება პროკურატურის მიერ უშუალოთ, იმავე მიზეზის გამო მოისპო.

ამდენივე კვლევა ძიება დაუბრუნდათ სამხედრო ნაწილების უფროსთ დამნაშავესადმი დისციპლინალურ სასჯელის დასადებად.

საგამომძიებლო ნაწილმა მიიღო 1249 საქმე, საიდგანაც დაამთავრა და ქვემდებარეობისამებრ წამოგზავნა 764 საქმე.

საკასაციო პროტესტი დაიწერა 4-ჯერ, რომელიც შეწყნარებულ იქნა და განაჩენი ყველა 4-ვე საქმისა დარღვეულ იქნა.

ყველა დასახელებულ 1249 საქმეთ კვალიფიკაციას უკეთებდა უშუალოდ სამხედრო პროკურატურა და გამოძიება მისი უშუალო ზედამხედველობის ქვეშ სწარმოებდა.

აქვე ზემორე მოყვანილი ციფრები იძლევიან უტყუარ გარანტიას, რომ სამხედრო პროკურატურა მკვიდრ ნიადაგზედ სდგას და მომავალი ბრწყინვალე მიელის.

მ. ბარნ.

სამხ. რევტრიბუნალში.

5 თებერვალს დასავლეთ საქართველოში ბათუმში და ქუთაისში მიემგზავრება ქართულ დივიზიის სამხედრო ტრიბუნალის სესია ადგილობრივ საქმეების განსახილველად ბათუმში, განხილული იქნება შემდეგი ბრალდების საქმეები:

ა. წ. 7 თებერვალს.

მე-2-რე ლეგიონის წით. არმ. აბრამ მურადოვის, ბრალდების გამო დეზერტირობაში, ბრალ. გათვალ. ს. ს. კ. 211 მუხ. 16.

იმავე ლეგიონის წით. მოლაშქრის ლეონტი ხომაშურიძის, ბრალდების გამო დეზერტირობაში და სახ. ქონების გაფლანგვაში, ბრალდ. გათვ. ს. ს. კ. 210 მუხ. 1 ნაწ. და 213 მუხ. 1 ნაწ.

იმავე ლეგიონის წით. არმ. იოსებ ლორთქიფანიძის, ბრალდების გამო დეზერტირობაში, ბრალდ. გათვ. ს. ს. კ. 211 მუხ. 1 ნაწ.

ა. წ. 8 თებერვალს.

იმავე ლეგიონის წით. არმ. ვლასი აბულაძის, ბრალდების გამო დეზერტირობაში და სახ. ქონების გაფლანგვაში, ბრალდ. გათ. ს. ს. კ. 210 მუხ. 1 ნაწ. და 213 მუხ. 1 ნაწ.

იმავე ლეგიონის წით. არმ. გიგო კვესაძის ბრალდების გამო დეზერტირობაში და სახაზინო ქონების გაფლანგვაში, ბრალდ. გათ. ს. ს. კ. 210 მუხ. 1 ნაწ. და 212 მუხ. 1 ნაწ.

ა. წ. 9 თებერვალს.

იმავე ლეგიონის წით. არმ. გიორგი ხვედელიძის ბრალდების გამო ბრძანების აუსრულებლობაში, ბრალდ. გათ. ს. ს. კ. 208 მუხ. 1 ნაწ.

იმავე ლეგიონის წით. არმ. კარაპეტ ჯავახოვის ბრალდების გამო დეზერტირობაში, ბრალდ. გათ. ს. ს. კ. 211 მუხ. 1 ნაწ.

ახალი ამბები

წ.-არმიელთა გამოცდები.

ქ. დ. ყველა ნაწილებში დაიწყება გამოცდები 15 თებერვლიდან წერა-კითხვის შესწავლილ წითელ-არმიელებისა.

მასწავლებლების საყურადღებოთ.

ხვალ, 6 თებერვალს 1-ლ ლეგიონში დანიშნულია სანიმუშო გაკვეთილი. დასწრება ყველა სამხ. მასწავლებელთათვის სავალდებულოა.

ჩვენს კლუბში.

კლუბში უკვე მოეწყო დრამატიული წრე, რომელსაც ხელმძღვანელობს მსახიობი კობელი.

აფერისტი ქალები.

ამ უკანასკნელ ხანებში ძლიერ გახშირდნენ აფერისტ ქალების რიცხვი. ისინი განგებ უახლოვდებიან მოქალაქეებს, რომ მერე გაქურდონ.

ამინდი გურიაში.

გურიიდან იტყობინებიან, რომ იქ მშვენიერი ამინდებია და ხეხილები უკვე აყვავილდნენ.

სამხკორების კრება.

სრ. საქართველოს ბეჭდვითი საქმის მუშაკთა მომავალ ყრილობაზე დელეგატის ასარჩევათ მოწვეულ იქნება სამხედრო კორესპონდენტების კრება.

რევტრიბუნალის სესია.

ქართ. დივ. რევტრიბუნალის სესია საქმეების გასარჩევათ მიემგზავრება პროვინციაში.

ეროვნული

გლოვის დღე.

ა. კ. ცაკის დადგენილებით 21 იანვარი ამიერიდან გამოცხადებულია გლოვის დღეთ.

სახლები სტუდენტთათვის.

ქალ. აღმასკომმა პროლეტარულ სტუდენტების საცხოვრებლათ გადასცა სასტუმრო ,,ბრიტანია'' და ,,იტალია''.

სამგლოვიარო მატერიები.

ლენინის გარდაცვალების გამო, შეძენილი სამგლოვიარო მატერიები გადასცეს საბავშო სახლებს.

ლენინის თეატრი.

სახელმწიფო საოპერო თეატრი ამიერიდან იწოდება ლენინის სახელობის საოპერო თეატრად.

ორდენებით დაჯილდოება.

საქ. აღმას. კომიტეტმა დაადგინა წითელი ორდენებით დაჯილდოებულებს დაურიგონ ორდენები 25 თებერვალს.

ლენინის ძეგლისათვის.

ლენინის ძეგლის ასაგებათ თფილისში შესდგა კომისია, რომელშიაც შედიან მ. ცხაკაია ლოლობერიძე, მარ. ორახელაშვილის და სხვანი.

გლეხთა სასახლე.

გლეხთა სასახლის მომწყობ კომისიაში შეყვანილ იქნა ამხ. არტემ კგირიკაძე.

წ.-არმ ოჯახების დახმარება.

წითელ არმიელთა ოჯახების უზრუნველყოფა დაეკისრა ადგილობრივ აღმასკომებს.

წითელი ჯვარი.

საქ. მთავრობამ დაავალა ყველა კომისარიატებს რომ ყველა დაწესებულებები ჩაეწერონ საქ. წითელ ჯვრის წევრებათ.

სამხედრო მაგიდები.

რესპუბლიკის რაიონულ აღმასკომებთან და სამილიციო სამმართველოებთან არსდება სამხედრო მაგიდები.

სოხუმში გაფრენა.

თფილისიდან სოხუმში გაფრენილი აეროპლანი ,,ბოლშევიკი'' 3 თებერვალს 1-ლ საათზე სოხუმში მიფრინდა, იმავე დღის 3 საათზე.

ფრენა თფილისში.

3 თებერვალს თფილისში მოეწყო ფრენა, რაშიდაც მონაწილეობა მიიღო 44 მგზავრმა.

ერნსტ ტოლლერ.

(დასასრული)

ტოლერი მიუნხენელია. მსოფლიო ომის დაწყებისას ის შეუერთდა აქტივისტების ჯგუფს, რომლებიც სასტიკად ილაშქრებდენ ომის წინა ღმდეგ. ამ ჯგუფს ხელმძღვანელობდა ცნობილი ფილოსოფოსი კურტ ეისნერი. ამ დროს ტოლლერმა დასწერა პოემა ადამიანის პიროვნების ბრძოლისა „მოგზაურობა" და პიესა „მანქანების დამრღვევნი", რომელშიაც აწერილია შემთხვევა ინგლისის მანუფაქტურის მუშების აჯანყებიდან.

1918 წელში გერმანიაში მოხდა აჯანყება. იმპერატორი ტახტიდან ჩამოაგდენ. ტოლლერი ამ დროს დამოუკიდებელი სოციალ-დემოკრატიული პარტიის წევრი იყო. ის ეისნერთან ერთად ჩაუდგება სათავეში რევოლიუციას.

როდესაც ბავარიაში სდგება პირველი საბჭოთა მთავრობა, ეისნერი უკვე პრეზიდენტია, ხოლო ტოლლერი მიუნხენის სამხედრო კომისარი. მაგრამ მალე შავი რეაქციის ტალღა დაეჯახება და სპობს საბჭოთა მთავრობას. კურტ ეისნერი დახვრიტეს, ტოლლერი საკატორღო ციხეში ჩასვეს. აქ მან დასწერა დრამა „ადამიანი მასსა".

ძველი და ახალი ქვეყნის დაჯახება, რევოლიუციის დამარცხება, ეისნერისა და მრავალი რევოლიუციონერის დახვრეტა, თავისუფალ, კომუნისტური სახელმწიფოს მაგივრად საკატორღო ციხის ვიწრო საკანი— ყველაფერი ეს ტოლერის წინაშე აყენებს იმ ტრაგიულ საკითხებს, რომლებიც გატარებული აქვს მას ხსენებულ დრამაში.

„დრამა „ადამიანი მასსა", — ამბობს ტოლლერი არის ჩვენება, რომელმაც ორ დღე ნახევარში „იხეთქა" ჩემგან. ორი დღე, რომელიც მე გავატარე ბნელ საკანში, აღსავსე იყო აუწერელი ტანჯვითა და წამებით. მე მაწამებდენ ჯოჯოხეთური ჩვენებანი, რომლებიც გარს მივლიდენ ველური ფეხხულით. დილით, შეპყრობილი შინაგანი ციებ-ცხელებით მე მიუჯექი მაგიდას და გავათავე მაშინ როცა თითები უკვე აღარ მემორჩილებოდენ. მე ვუკრძალავდი საკანის დაწმენდა-დალაგებას, მე სასტიკ რისხვათ ვატყდებოდი თავს ამხანაგებს, რომლებიც მომმართავდენ რაიმე კითხვით, ან დახმარების სურვილის გამოსთქვამდენ. შემდეგ მთელი წელი გაგრძელდა სანეტარო მუშაობა შეკეთებასა და დასრულებაში".

ეს ნაწარმოები წარმოდგენს სოციალური შინაარსის დრამას. იწყება მუშების გაფიცვები, რომელიც ძლიერდება და ბოლოს შეტაკებებში გადადის. მუშები სასტიკი ბრძოლის შემდეგ მარცხდებიან. მეთაურებს იჭერენ და სჯიან.

დრამაში დაპირდაპირებულია ადამიანი და მასსა, კერძო პიროვნების ცალკე, და მასის კეთილდღეობა საერთოდ.

ვინ არის მართალი, წმინდა: ადამიანი თუ მასსა? ვინ არის დამნაშავე?— სვამს კითხვას ავტორი და თვითვე სდებს ბრალს ხან ბედის წერას, ხან ადამიანს, ხან მასსას და ხან ცხოვრებას.

აქ იმდენად გაუქვეფილია ადამიანი (პიროვნება) მასსაში, რომ ძნელია იმის თქმა, ვის უფრო თანაუგრძნობს ავტორი.

მაგრამ თუ მოვიგონებთ თვით ტოლლერის ცხოვრებას, რომელმაც თავი დასდო მასსის საკეთილდღეოდ, ეს საკითხი თავისთავად ცხადი ხდება.

ბურჟუაზიული კრიტიკა უარყოფითად შეხვდა ხსენებულ დრამას.

„მე მაკვირვებს კრიტიკოსების გაუგებრობა — ამბობს ტოლლერი. ამის მიზეზი ყველაზე უფრო შეიძლება ის იყოს, რომ დრამა არ არის სრული ფორმის მხრივ. მაგრამ აქ შესაძლებელია გავლენა მოახდინა იმან, რომ რაც „ბურჟუაზიულ კრიტიკოსებისათვის" საგაზეთო ფრაზაა, ის ჩვენოვის, — რომლებიც ვდგევართ პროლეტარიატთან ახლოს, ვიცნობთ მის სულიერ სამყაროს და ვქმნით აქედან, - არის გამოთქმა ძლიერი და იდეური ბრძოლისაკენ მიმწვევი. ის რაც „ბურჟუასთვის" „ღრმა" და „მნიშვნელოვანია", სრულებით ვერ აღელვებს პროლეტარს."

ტოლლერის დრამები ათიათასობით იბეჭდება და საღდება.

აღსანიშნავია ერთი შემთხვევა, რომელიც ბედის სასტიკი ირონიაა ტოლლერისადმი: თავის დრამის პრემიერას ბორკილებში დაესწრო ტოლლერი, რომელსაც თავს ადგა ციხის დარაჯები.

X.

≡მეცნიერება და ტექნიკა≡

ავიაციის ახალი საოცნებანი.

ხანგრძელივი ისტორია არ აქვს ავიაციას, მაგრამ ამ მოკლე ხანშიც ისეთი საოცარი შედეგები მოგვცა მან, რომ პირდაპირ განცვიფრებაში მოდიხარ ადამიანი. როდესაც გადახედავ თანამედროვე ავიაციის მიღწევებს, უნებლიეთ თვალის წინ გიდგება ის შემძლებლობანი, რომელიც შეუძლია მოგვცეს ავიაციის განვითარებამ მომავალში. ჭეშმარიტად ავიაციას დიდი მომავალი აქვს. ამას მოწმობს ყოველ დღიური ცნობები იმის შესახებ თუ რა კეთდება ამ დარგში საზღვარ გარედ. მაგრამ ის მუშაობა, რომელიც ასეთი გაფაციცებით სწარმოებს ავიაციის გაძლიერებისათვის კაპიტალისტურ ქვეყნებში, იმის მაჩვენებელიც არის რომ ამ ფრიად მნიშვნელოვან და სიმპატიურ საქმეს ისინი სულ სხვა მიზნით გამოიყენებენ. ამას ამტკიცებს საფრანგეთში და სხვა ქვეყნებში სამხედრო ავიაციის გაძლიერებისათვის ესოდენ გაფთრებული მუშაობა. ბურჟუაზია სხვა მიზნებისთვისაც იყენებს ავიაციას. ამ მხრივ მეტად საგულისხმო ფაქტად უნდა ჩაითვალოს ის ცნობები, რომელსაც იძლევიან საზღვარ გარეთის გაზეთები. ინგლისში და ამერიკაში ავიაციის საშვალებით ცნობების გავრცელების შესახებ, რომელსაც უწოდებენ ,,ჰაერში წერას.'' სხვა და სხვა ცნობებისა და რეკლამების გავრცელების ეს ახალი ხერხი გამოიგონა ინგლისელმა მანტიორმა დეეკ სავადჟიმ. ხსენებულ მეთოდის დროს ჰაეროპლანს აღჭურვენ ხოლმე შავი სქელი კვამლის გამოსაშვებ საშვალებებით. გამოსაშვებ კვამლის რაოდენობას აგროვებს მფრინავი.

მფრინავი ასრულებს ჰაერში სათანადო მოძრაობას ჰაეროპლანით, შამოსწერს წრეებს, და ჰაეროპლანიც ცის ფონზე სქელი შავი კვამლიის გამოშვებით აღწერს ასოებს, სიტყვებს და მთელ წინადადებებს. ამერიკის ავიო რეკლამის საზოგადოება ხმარობს ასეთ რეკლამებს სამრეწველო მიზნით. ჰაერში ასეთი საშვალებით დაწერილ მთავარ ასოების სიდიდე უდრის 1,5 კილ. ხოლო დანარჩენების 0,7 კილომეტრს. აი ახალი საოცნებანი. კაპიტალისტურ ქვეყნების ბურჟუაზია შავ კვამლსაც კი არ კარგავს ტყვილად და მასაც თავისებურად იყენებს საქმრო და ფულის მოგების მიზნებისათვის.

 შ. ს.

დავკარგე დროებით პარტიული მანდატი მიცემული საქართველოს კომუნისტურ პარტიის ცენტრალურ კომიტეტისაგან № 5704. ერმილე ციცხვაიას სახელ. ჩაითვ. გაუქმებ.

ამხანაგ თენგიზ ჟღენტის მოხსენება საქართველოს მუშათა გლეხთა და წითელ არმიელთა საბჭოების მეორე ყრილობაზე საქართველოს წითელ ლაშქრის შესახებ.

(გაგრძელება)

ჩვენ არ გვინდა სამას ათასიანი ჯარი, როგორიც ყავს პოლონეთს, რომელმაც აიყვანა ეს ჯარი 150 ქვეით პოლკამდე. თუ თითო პოლკში ვიანგარიშებთ 1300 კაცს ამას მიუმატოთ არტილერია და ჯავშნიანი ნაწილები მივიღებთ ნახევარ მილიონიან ჯარს, რომელიც მას ყავს. ჩვენ არ გვინდა წავბაძოთ მას და არც პრინციპი გვაძლევს ამის საშვალებას. ჩვენი მიზანი არის გვყავდეს ცოტა ჯარი, რომლითაც შეგვეძლოს თავდაცვა და თუ საჭირო შეიქმნება შეტევაზე. გადასვლაც ეს არის ჩვენი პრინციპი და ამიტომ ჩვენ გვინდა გადავიდეთ სამილიციო სისტემაზე, როგორც შვეიცარიაში არის. მაგრამ ეს სხვაგან არსად განხორციელებულა. თქვენ გახსოვს ამხანაგებო, რომ ჩვენ მუდამ პროგრამაში გვქონდა მუდმივი ჯარის გაუქმება და საყოველთაო მილიციურ სისტემაზე გადასვლა. როდესაც ეს საკითხი დადგა, ჩვენმა ფედერაციამ წამოაყენა სურვილი ამ სამილიციო სისტემაზე გადასვლისა.

აი ამას უწოდებენ ტერიტორიალურ დივიზიას. ჩვენ არ ვიცით ჯერ ასე დავარქმევთ ჩვენ ჯარს თუ სხვას. თქვენ გეხსომებათ ამხანაგ ტროცკის განცხადება. ის ამბობს, რომ არ არის კმაყოფილი ამ სახელით, იმიტომ რომ გლეხი, რომელიც შევა ამ ტერიტორიულ ნაწილში, ის იფიქრებს, რომ მე ჩემი ტერიტორია უნდა დავიცვა მტერი კი შეიძლება სხვამხრიდან შემოვიდეს და ეს დაბადეს ცოტა არ იყოს ილუზიებსო. ტროცკიმ მისცა წინადადება ყრილობას სხვა სახელი დაერქვათ. ყრილობამ დაარქვა ოპოლჩენიე, და ეს სიტყვა ნიშნავს მუშების და გლეხების შესვლას პოლკებში. თუ ჩვენ გადავხედავთ ისტორიას ციხის ძირის აღებისას, იქ დაინახავთ, რომ ჯარს ლაშქროსანს უწოდებენ. სამხედრო მწერალი ბარნაბიშვილიც ჩვენს გაზეთ წითელ არმიელში ლაშქროსანს ჯარს უწოდებს მას. ეს ჯარი არის ისეთი, რომელიც ნახევრად სახლში არის და გამოდის მხოლოდ საჭიროების მიხედვით. აი ეს არის საუკეთესო სისტემა იმისთვის, რომ ნაკლები დაიხარჯოს და მეტი გავაკეთოთ. მაგრამ რაკი სახელწოდებაში არ არის საქმე, ამას გადასწყვეტს ან აღმასკომი დაან მისი პრეზიდიუმი. ყოველ შემთხვევაში მანამდე ჩვენ უნდა ვიხმაროთ სახელწოდება ტერიტორიალური დივიზია რომელიც ჯერ მიღებულია.

ეხლა რას ემსახურება ამხანაგებო ეს ტერიტორიალური ჯარი. პირველი იმას რომ ჩვენ გვინდა მშვიდობიანი პოლიტიკა. მეორე თავდაცვა და მესამე ეკონომიური რესურსები, მეოთხე ის რომ მუშა ხალხი არ მოშორდეს თავის სამუშაოს, მაშასადამე აი ამ ოთხ პირობას ემსახურება ტერიტორიალური ჯარი. რა არის ეს ტერიტორიალური დივიზია. ჩვენ გვყავს ერთი ჯარი ყაზარმაში, რომელსაც მოვიწვევთ ამა და ამ წელში, იმსახურებს ამდენი და ამდენი ხანი შემდეგ წავა და დარჩება მარქაფში (რეზერვში). განსხვავება ამ ტერიტორიალურ დივიზიისა და ყაზარმის ჯარის შორის შემდეგია: ეს არის ყაზარმაში. ის კი არის თავის ფაბრიკა-ქარხანაში, თავის სახლში თავის სამუშაოზე. მაგრამ როდესაც ის გაწვეულია ამ ტერიტორიალურ ჯარში, მაშინ კანონი ავალებს, რომ ის წითელ არმიელია და მასზე ვრცელდება ყველა ის კანონები რაც დაწერილ წითელ არმიელებზე. წელიწადში ექვს კვირას ის მოდის და იმეორებს ამას რაც იცის, ამ დროს ის წითელ-არმიელია.

შეიძლება იკითხოთ ეს ხომ უბრალო საყოველთაო სწავლება, აქ ხომ ვერ გაიგებ თუ რომელია უფროსი, მაგრამ განსხვავება „ვსეობუჩსა" და მათ შორის ის არის რომ თუ მტერი გაჩნდა მაშინ „ვსეობუჩი" არ არის ვალდებული რომ წავიდეს საომრად და ტერიტორიალური დივიზია კი ვალდებული არის, იმიტომ რომ ის შემოწმებულია კომისიის მიერ და ყოველ წელიწადში ექვსი კვირის განმავლობაში იმეორებს და არ ივიწყებს თავის ცოდნას. ჩვენ შეგვიძლია ის კონტიგენტი რომელსაც საქართველო იძლევა გავატაროთ სავსებით ამ ტერიტორიალურ ჯარში.

მას აქვს მოწყობილი აპარატი, რომელიც საჭიროების დროს გამოიყვანს ამ ჯარს, რომელიც თავდარიგში ყავს. ასეთი ჯარი ჰყავდა გერმანიასაც დიდი ომის დროს. მართალია ასეთი ჯარის ყოლა კარგია იქ სადაც სახელმწიფო კულტურულად მაღლა დგას, სადაც ადვილია რკინის გზებით და ტელეფონების საშუალებით ჯარის გადაყვან-გადმოყვანა, მაგრამ მიუხედავად ამისა ჩვენთვის მისაღებია ეს, ვინაიდან ჩვენ ვართ პატარა ტერიტორიაზე და მცხოვრებლები არ არიან დაშორებული რკინის გზიდან. შეიძლება სვანეთიდან გაუჭირდეს მალე მოსვლა რკინის გზამდე, მაგრამ გორის, სენაკის და სხვა მაზრებიდან 24 საათში გამოვიყვანთ ტერიტორიალურ ჯარს რკინის გზის სადგურზე. აი ასეთი არის მიზანი ტერიტორიალური ჯარისა. აი ამხანაგებო ასეთი არის ეს კლედ ჩვენი ახალი ფორმა, ახალი ორგანიზაცია იმ სამილიციო სისტემისა, რომელზედაც ჩვენ ვილაპარაკეთ. ეს კითხვა რუსეთში უკვე გადაწყვეტილი არის, რუსეთში უკვე გვყავს რეგულიარული და ტერიტორიალური ჯარი და აქაც უდგებით ახალ რეფორმას.

ეს ჩვენ გვაძლევს საშუალებას გადავსწყვიტოთ ავტონომიურ რესპუბლიკების სამხედრო პრობლემა აჭარისტანის, აფხაზეთისა და ოსეთის. ვინაიდან აქამდის მათი საქმე პირნათლად ვერ შევასრულეთ, მათ არა აქვთ ჯერ სამხედრო ცოდნა. ჩვენ ვერ ვასწავლეთ მათ სამხედრო საქმე, ვინაიდან ეს ძალიან ძვირი ჯდებოდა ეხლა კი ამ ახალი ფორმის დროს შეგვიძლია აფხაზეთში, აჭარისტანში და ოსეთში გავატაროთ სამხედრო სწავლა, და ამით გამოსწორდება მომავალში ის ზოგიერთი— ნაკლი, რომელიც დღემდე გვქონდა: ჩვენ ჯარში სრულიად არ არიან სვანები და ხევსურები იმ მიზეზით რომ სვანეთში და ხევსურეთში ვერ მოვაწყვეთ ეს საქმე ვერა ჩვენ. ეს დიდი ნაკლია, ვინაიდან ჯარი წარმოადგენს ერთგვარ სკოლას, მილიტარულ ჩვენ საბჭოთა ხელისუფლების დროს. ამიტომ არც ერთი კუთხე ჩვენი ქვეყნისა არ უნდა დარჩეს ჩვენ წითელი ჯარის რიგებში არ გატარდეს. და მე ვფიქრობ ამხანაგებო, რომ ასეთი მუშაობით ჩვენი წითელი ჯარი შესძლებს საუკეთესოდ შეასრულოს ის მოვალეობა რომელიც მას დაკისრებული აქვს. წითელი ჯარი თქვენ გეუბნებათ: იმუშავეთ, გააკეთეთ მთელი მუშურ-გლეხური საქმე და თუ მტერი გამოიწვდის თავის ბინძურ ხელს ჩვენი სისხლით დავიცავთ თქვენს ინტერესებს. (ტაში).

ნ. დ. ს. ც. ტირაჟი 1200 სტამბა, კალოუბნის ქუჩა, ტელეფონი 8-61. პასუხისმგებელი რედაქტორი ლ. ჩინჩალაძე.